

[Niels Helveg Petersen.]

men så lidt som nogen permanent lov selvfølgelig en eviggyldig lov.

Fru Lis Groes var igen inde på spørgsmålet om monopollovens § 24 og fandt i mit første indlæg en vis forståelse for de synspunkter, der var fremført fra socialdemokratisk side. Jeg vil gentage, hvad handelsministeren sagde, og hvad jeg selv sagde i mit første indlæg. Ophævelsen af monopollovens § 24 betyder i realiteten ingen ændring for de registrerede virksomheder. De vil fortsat skulle have deres priser godkendt ganske som hidtil. Det eneste, der ændres, er forhåndsgodkendelsen. Jeg tror ikke, dette har nogen reel betydning, men skal føje til, at hvis det skulle vise sig, at det har en reel betydning, og at denne ændring i praksis fører til en svækkelse af kontrollen med monopolerne, er jeg overbevist om, at ikke bare mit parti, men alle partier vil være med til at tage det op til fornyet overvejelse. Som sagt tror jeg ikke, det bliver tilfældet.

Om landbruget vil jeg sige, at så vidt jeg kan se — men det er jeg da villig til at diskutere videre med fru Lis Groes — er landbruget med disse regler ligestillet med det øvrige erhvervsliv. Der skal ganske vist forhåndsgodkendes på grund af de ganske særlige forhold, som må omgive disse priser; men i øvrigt er landbruget underkastet kalkulationsreglen. Der, hvor der kommer en forskel ind, er ved, at man har bundet skønnet til den særlige $\frac{2}{3}$ -regel, som har været i kraft allerede i nogle år, når man har skullet beregne landbrugets effektivitetsstigning.

Så har jeg et par bemærkninger til, skal vi kalde det den uorganiserede opposition i denne sag. Først til hr. Anders Andersen. Det lød meget snildt, at man i lovforslaget eller bemærkningerne kunne finde nogle formuleringer, der viste sådan og sådan. Det kan da være, det kunne lade sig gøre. Men jeg kan ikke lade være med at undre mig over, at hr. Anders Andersen ikke har forsøgt at gøre det i den tid, vi har arbejdet med forslaget og det har været kendt. Dette er jo kendt stof siden 4. februar.

Til hr. Lennart Larson vil jeg sige, at man meget vel kan sige, at dette her vil være nytteløst, og at det alligevel ikke vil forhindre lønglidning. Jeg tror, det har en

chance for at forhindre lønglidning eller noget af den. Man kan selvfølgelig også indtage det standpunkt, som hr. Lennart Larson gjorde, at den eneste kur er at lade alting gå, som det hidtil er gået. Det er selvfølgelig også en mulighed. Jeg tror bare ikke, det er den rigtige.

Til sidst til hr. Jens Peter Jensen (Sorø amt), som blev mere og mere i tvivl: vi har altså haft lang tid til det. Det er som sagt kendt siden 4. februar.

Ømann: Ja, det trækker jo svært op til, at dette lovforslag skal debatteres igen på fredag, så jeg skal gøre det ganske kort nu.

Jeg har lyst til at sige et par ord om § 4, stk. 3, denne vejledningsbestemmelse, der er vendt mod kommunerne. Jeg tror, man i og for sig gjorde klogt i skyndsomst at fjerne denne bestemmelse. Dette med stk. 4 hitter vi nok ud af at få redaktionelt i orden ved tredje behandling. Hr. Niels Helveg Petersen mente, at man skulle vove dette dristige forsøg. Hvis jeg var ond, kunne jeg i og for sig godt anbefale regeringen at gøre det. Men det er jeg jo ikke.

I øvrigt kunne jeg nok forstå, at handelsministerens afslutning, disse formanende ord, ikke så meget var vendt mod oppositionen som mod de medlemmer fra regeringspartierne, der er ved at drysse af i svinget, og mod erhvervslivet. Det var ikke alene formanende ord, det var også mandede ord.

Det fremholdtes her for os, at den almindelige målsætning: at dæmpe pris- og omsætningsstigningen til gavn for valutaen og for hele landet, var så let at formulere, men når der så skulle være overensstemmelse med de konkrete forholdsregler, disse ubehagelige alternativer, var det straks sværere. Ja, man tager munden så fuld, man taler om landets og rigets velfærd. Men er det nu noget så centralt, man har prøvet at ramme med denne lovgivning? Er det ikke noget tilfældigt, man har taget ud som jagtmarker? Hvad er der nemlig udenfor? Hele byggesektoren, og her hæftede jeg mig ved, at handelsministeren anførte, at lønglidningen havde ført til, at andre erhverv konkurrerede med industrien, der hårdt behøvede arbejdskraft, om denne arbejdskraft. Jeg er da ikke i tvivl om, at det er hverv, man har kigget på i denne forbindelse,